

Uništala je maksimirska vlaga

U Vidikovcu veselo, a Švicarska će kuća ljude čekati još godinu dana

Zbog spora sa zakupcem, objekti u parku bili su zatvoreni od 2014.

Projekti za sanaciju objekta gotovi su, a sami radovi na kući u kojoj je salon imao i biskup Haulik trebali bi početi već na jesen

Hana Ivković
gradska@vecernji.net
ZAGREB

Hitovi Johnnyja Casha, "luftanje" uz filmove, malo plesa, a onda i pokoji koktelčić – maksimirski Vidikovac ovog je ljeta, nakon što se u njega nije moglo pet godina, ponovno postao jedna od omiljenih oaza Zagrepčana u potrazi za malo hlada i dobrom zabavom. Pjeva se i uživa u Maksimiru, ali samo u jednom dijelu parka jer nekoliko stotina metara dalje, kod Švicarske kuće, vlada grobna tišina.

Zasad još pod ključem

I ona je, kao i Vidikovac, pod ključem od 2014. godine, i to zbog vlasničkih sporova Javne ustanove Maksimir s bivšim zakupcem, a iako su oni konačno riješeni, kuća će još neko vrijeme ostati prazna. – Više ne postoje nikakvi zakonski sporovi koji bi spriječili otvaranje kuće za javnost, ali sad moramo prvo krenuti s obnovom objekta. Čitav je prožet vlagom i šteta se mora sanirati – objasnila je ravnateljica Javne ustanove Maksimir Biljana Janev Hutinec pa dodala kako bi svježije renovirana Švicarska kuća posjetiteljima ponovno trebala biti dostupna od sljedeće godine. Projekti su napravljeni, kaže, a čeka se samo početak radova. – Izrađen je projekt obnove samog objekta, kao i projekt obnove oslika na staklu – da će se novi

Kuća je godinama bila jedna od omiljenih destinacija Zagrepčana za opuštanje uz kavu u hladu

OBNOVIT ĆEMO I VITRAJE

Osim samog objekta, obnavljat će se i oslike na staklu kuće, za što također projekt već stoji spreman

BILJANA JANEV HUSINEC
ravnateljica JU Maksimir

sjaj dati i prozorima, odnosno vitrajima potvrdila je ravnateljica Janev Husinec, pa dodala kako će prva faza radova početi već na jesen.

Obnavljana 2005.

Posebno oprezni morat će biti izvođači radova jer objekt je to zaštićen kao spomenik kulture od 1964. godine, a kuća, koja je prema nacrtu Franza Schüchta dovršena je u jesen 1842., sama je po sebi svojevrsni muzej. Prizemlje se uglavnom koristilo kao ugostiteljski dio, dok se na katu nalazi Haulikov salon, koji je uredio sam biskup Juraj Haulik, koji je zaslužan i za uređenje čitavog parka Maksimir. Salon

je najpoznatiji po izrezbarenom stropu, ali i po dvanaest oslikanih stakala s prikazima tirolskih i alpskih krajolika. U salonu su se često održavale i izložbe, a posljednja, na temu povijesti parka bila je 2009. godine. Posljednji se put Švicarska kuća temeljito obnavljala prije trinaest godina, a tada su izvršene restauratorske obrade, montaže i manjim dijelom rekonstrukcije oslikanih stakala koje su umetnute u okvire prozora i vrata. Gornje i donje polje krila ostakljeno je tzv. butzenglas staklom, točnije onim u obliku svojevrsnih puževa, dok su u sredini postavljene slike. Obnovu je tad izvodio Hrvatski restauratorski zavod. ●